UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

54. An ad lucrandum Iubilæum sufficiat indigna communio, seu facta in peccato mortali? Ex quo infertur, an si quis fecit intra hebdomadam Iubilæi confessionem, sacrilegam, sufficiat ad effectum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-76369

Visual Library

§.1. VIdetur reſpondendum negatiuè, quia conſtat de mente Pontificis. Verùm non deſinam hîc adnotare contrarium docere Angelum Boſſium *de Iubilæo, ſect.4. caſ.10. num.*17. vbi ſic ait: etiamſi in Bulla expreſsè diceretur vt fieret die Dominica, quæ ieiunia proximè ſequitur, & non adderetur, ſeu in alio die dictarum hebdomadarum, adhuc mihi videtur probabile quòd ſatis ſit ſumere Euchariſtiam in alio die dictarum hebdomadarum antequam ieiunia ſint completa, nam tunc dies Dominica non aſsignaretur communioni præceptiuè, ſed conſultiuè tanquam tempus magis congruum perfectiſsimo operi ob ſui excellentiam requirentis maiorem operantis diſpoſitionem, ad quam diſpoſitionem conferunt ieiunia & eleemoſynæ, ac proinde congruentiùs communio fit vltimo loco, præmiſsis cæteris operibus tanquam præuiis diſpoſitionibus. Confirmatur primò ex iis, quæ infrà dicemus. Si enim ſatis eſt communicare Feria 2. poſt Dominicam, multo magis ſufficiet communicare ante dictam diem Dominicam. Confirmatur ſecundò ex dictis *ſuprà* de Confeſsione. Et licèt Sixtus V. in ſua Bulla Iubilæi *anni* 1585. ponat communionem vltimo loco, aſsignans illi diem Dominicam his verbis. Die verò Dominica, quæ dictas eleemoſynas atque orationes proximè ſequetur, ſacroſanctam Euchariſtiam deuotè accipiant. Propter quæ verba Bottonus *in dictam Bullam*, *pag.* 224. *propoſ.*4. tenuit communionem de neceſſitate pro lucro dicti Iubilæi fuiſſe faciendam vltimo loco poſt reliqua omnia opera, & in die Dominica proximè ſequente ieiunia. Nihilominus reliqui Summi Pontifices dum in ſuis Bullis Iubilæorum addiderunt illa alia verba, *aut in alio die dictarum hebdomadarum*, declararunt Papæ intentionem eſſe, quòd licèt conuenientius ſit præmittere ieiunia, & poſtea die Dominica communicare. Vnde ſemper in Bullis priùs præſcribuntur ieiunia, & deinde communio; tamen hic ordo non eſt omninò neceſſarius. Quare dicta verba, *aut altero die*, &c. à poſterioribus Pontificibus addita potius ſunt, vt ſæpè fit, ad tollendam omnem dubietatem, & ſcrupulos, quàm ad faciendam nouam diſpoſitionem. Ita Boſſius qui etiam cum DD. à me citatis *in* 3. *part. tract.*4. *reſolut.* 150. probabiliter docet communionem factam in peccato mortali ſufficere ad ſatisfaciendum oneri communionis iniuncto ad lucrandum Iubilæum, ſi eadem communio non ſit vltimum opus in Iubilæo præſcriptum. Et reſpondet ad argumentum pro contraria ſententia dum in Iubilæo dicitur Euchariſtiam ſumendam eſſe reuerenter & deuotè, quod non poteſt dici de illo, qui illam ſumit cum peccato mortali, reſpondet, inquam Boſſius, quod illæ particulæ poſſunt ſumi adhortatiuè, & non præceptiuè, ita vt Papa ſolùm inuitet & adhortetur fideles ad reuerenter & deuotè ſuſcipiendum Euchariſtiæ Sacramentum, conſulendo id, quod perfectius eſt, & ſecurius, quo pacto explicat particulam, *deuotè*, Bottonus *pag.* 271. Si enim Papa præciperet modum Indulgentiæ & deuotionis, tanquàm neceſſarium ad lucrandam Indulgentiam, is, qui cum peccato veniali actuali, v. g. cum voluntaria diſtractione animi ad res vanas, & inutiles, vel oſtentationis, & vanæ gloriæ cauſa, vel cum quocumque actuali affectu, aut propoſito peccati venialis ſumeret Euchariſtiam ad ſatisfaciendum oneri communionis, non lucraretur Indulgentiam Iubilæam, quia non accederet deuotè, aut reuerenter, ergo, &c. Secundò illa particula, *reuerenter*, poteſt commodè intelligi de reuerentia quæ conſiſtit, tum in externa compoſitione & modeſtia, qua fideles debent ad Euchariſtiam accedere, tum in actibus internis qui non excludunt culpam mortalem habitualem, vt ſunt ſumere Euchariſtiam animo exercendi actum latriæ, & cultus Chriſtianæ Religionis, aut actum fidei externum, aut obediendi Eccleſiæ, vel Papæ, aut præbendi bonum exemplum cæteris fidelibus, iuxta quam acceptionem ille non reuerenter ſumeret Euchariſtiam, qui exiſtens in peccato mortali illam ſumeret ſolùm animo peccandi, ſeu inferendi iniuriam Chriſto, & nullo modo neque virtualiter, neque formaliter ad aliquem finem honeſtum dictam communionem ordinaret; particula quoque, *deuotè*, non importat idem quod dignè, ſeu abſque conſcientia peccati mortalis ad Euchariſtiam accedere, ſed idem ſonat quod attentè, ſeu mente non omnino ad aliud voluntarie diſtracta. Quare qui ſumit Euchariſtiam intentione actuali, vel ſaltem virtuali colendi Chriſtum, vel lucrandi Iubilæum, ſeu obediendi Eccleſiæ, aut Papæ, etiamſi ſit in ſtatu peccati mortalis cogniti, dici poteſt ſumere Euchariſtiam deuotè, licèt non ſumat dignè.

2. Notandum eſt etiam hîc obiter contra Fernandez *in Medulla p.*3. *cap.*8. §.8. *num.*3. & Zanardum *in direct. Confeſſ. p.*1. *cap.*21. *quæſt.*28. pueros ex defectu ætatis Euchariſtiam ſuſcipere non valentes, minimè ſatisfacere communicando ſpiritualiter adimplendo cætera opera in Iubilæo præſcripta, nam in tali caſu commutanda eſt communio in aliud opus pium, vt rectè obſeruat Fauſtus *de Iubilæo, lib.*4. *quæſt.*45. ſicut etiam infirmis & patientibus tuſſim, vomitum, vel quid ſimile, aut ei qui ex obliuione, & incuria, ſeu inaduertentia die deſignato communionis, nempe die Dominico, bibit, & ita in ſimilibus caſibus.

Sup. hoc magis latè inf. in Reſ. 54. §. pen. & vlt.

Sup. hoc magis latè ſup. in Reſ. 38. §. vlt.

RESOL. LIII.

An ſi quis ſuſcipiat Euchariſtiam in peccato mortali, vel faciat confeſſionem ſacrilegam, lucretur poſtea Iubilæum, ſi in vltima Iubilæi periodo per actum contritionis ſit in gratia? Ex p.3. tr.4. Reſ.147. aliàs 148.

§.1. NEgatiuam ſententiam docent Sanctarellus *tr. de Iubilæo cap.*7. *dub.*2. & Petrus Proſt *in ſpicilegio Theol. de Iubilæo c.*7. *dub.*2. Zanardus *in direct. confeſſ. part.*1. *de ſacram. Pœnit. cap.*21. *quæſ.*28. Alphonſus Leone *tract. de Iubilæo part.* 2. *ſect.* 5. *n.*158. & alij, quia Summus Pontifex confeſſionem validam, & communionem ritè factam exigit.

2. At ego opinionem contrariam non minus probabilem eſſe puto, quam tuentur Fernandez *in exam. Theol. mor. p.*3. *cap.*7. §. *num.* 1. Henriquez *lib.*7. *cap.*9. *num.*5. & nouiſsimè Bartholomæus à Sancto Fauſto *de iubilæo, lib.*4. *quæſt.*46. quia non eſt neceſſarium (ait ille) vt quis ſit in ſtatu gratiæ toto tempore, quo ſingula opera facit, ſed ſufficit, vt in vltimo inſtanti, in quo vltimum opus perficitur, ſit in gratia. Dicendum eſt igitur, quòd ſi in die Dominica in ipſo Iubilæi termino in gratiam cum Deo talis rediret, obtineret quidem Iubilæum, non obſtante, quòd confeſsio fuerit inualida, & communio in peccato mortali facta. Igitur vtraque opinio eſt probabilis.

Sup. hoc in Reſ. præterita, §.1. ad med. à verſ. Ita Boſſius qui, & in Reſ. ſeq. § 1. & 2. & ſuperius in tr. 1. Reſ. 5. §. vlt. curſim ad med. & inf. in tr. 5. Reſ. 12. §. vlt. &c. Et pro confeſſione ſacrilega in Reſ. 2. huius not. in eius §. 2. ante med. à verſ. Dubitabis an. & in aliis eius annot. & ſuperius in tr. 3. ex Reſ. 2. in §. vlt. ad med. vide eius doctr.

RESOL. LIV.

An ad lucrandum Iubilæum ſufficiat indigna Communio, ſeu facta in peccato mortali?

Ex quo infertur, an ſi quis fecit intra hebdomadam Iubilæi confeſſionem ſacrilegam, ſufficiat ad effectum Indulgentiæ habere contritionem ante finem hebdomadæ, an vero debeat iterum validè confiteri?

Et an, ſi quis det alteri tempore Iubilæi eleemoſynam diſtribuendam, ſi iſte talis non diſtribuat, Indulgentiam non lucretur?

Et quid, ſi tamen præcipiat Oeconomo, vt in tali caſu det eleemoſynam?

Et quid eſt dicendum, ſi emitteretur eleemoſyna tempore Iubilæi ad pauperem diſtantem, ad quem non poſſet peruenire intra illam hebdomadam; an tunc eleemoſyna non daretur intra tempus legitimum?

Et an in prædicto caſu Iubilæi ſi eleemoſyna daretur ficto pauperi, lucraretur Iubilæum?

Et an ſi quis lucraturus Iubilæum confiteatur, & antequam adimpleat opera iniuncta, incidat in mortale, teneatur iterum confiteri?

Et quid dicendum eſt de eo, qui in confeſſione facta de aliquo peccato obliuiſcatur; aut ex cauſa inculpatè peccatum aliquod in confeſſione omittitur?

Et an ſufficiat Communio, quæ præcedat tempus Iubilæi?

Et quid, quando plures Indulgentiæ eadem die diuerſis Eccleſiis conceſſæ ſunt iis, qui poſt confeſſionem, & communionem eas viſitauerint & ibi orauerint; an tunc vnica confeſſio, & communio ſufficiat ad lucrandam vtramque Indulgentiam?

Idem dicendum eſt, ſi Indulgentia non eadem die, ſed ſequenti, vel intra debitam diſtantiam occurrerit.

Et tandem quæritur, an coniunctio Communionis pro Iubilæo non afficiat pueros, & proinde non ſit opus commutatione? Ex p.10.tract.13.& Miſc.3.Reſ.55.

Sup. hoc ſup. in Reſ. 52. §.1. ad med. verſ. Ita Boſſius, & in Reſ.53. & ſuperiùs in tr.1 Reſ.5. §.vlt. curſim ad med. & inf. in tr.5. Reſ. 12.§. vlt. & hic ſup. in Reſ. 44 §.penult. & vlt.

§.1. SEntentiam negatiuam tenent Doctores, quos citat & ſequitur Paſqualigus *in Praxi de Iubilæo, deciſ.76 num.3.* qui affirmatiuam ſententiam omninò improbabilem putat.

2. Sed immerito, nec debebat tot Doctorum virorum ſententiam, nota improbabilitatis inurere: nam ita tenent Suarez, Filliucius, Henriquez Bonacina, Corduba, Fauſtus, & Fernandez, quibus addo Quintanadueñam *de Iubilæo duarum hebdomadarum, cap.26. num.3.* vbi ſic ait. [El que hiziera comunion ſacrilega ſi deſpues hiziera la vltima diligencia en gracia, ganaria el Iubileo ſin ſer neceſſaria otra Communion, que baſta ſea en ſi buena eſta obra, y con ella ſe cumpliera, como cumple con el precepto de la Miſſa el dia de Fieſta el Sacerdote, que celebra en mortal. El que con confeſſion informe, en que no recibieſſe gracia, comulgaſſe con buena fè, ſin otra Confeſſion, ni Communion le gauana. Ita ille; & ante illum Eminentiſſimus Dominus meus Cardinalis Lugo, *de Sacram. Pœnit. diſput.27. ſect.3. num.103.* vbi ita aſſerit: Dubitabis an ſi fecit aliquis intrà hebdomadam Confeſſionem ſacrilegam; ſufficiat ad effectum Indulgentiæ habere contritionem ante finem hebdomadæ; an verò debeat iterùm validè confiteri? Prima opinio dicit, non requiri ſecundam Confeſſionem. Contraria tamen ſententia vera eſt: Probari poteſt ex his quæ diximus præceptum Eccleſiæ obligare ad confeſſionem validam, nec ei ſatisfieri per ſacrilegam, & inualidam confeſſionem. Similiter ergo, quando eadem Eccleſia confeſſionem exigit, de valida confeſſione intelligit: nam illa alia non eſt confeſſio, ſed irriſio. Circà Communionem tamen, illam primam ſententiam admitterem, vt licet ſacrilega fuerit, non requiratur alia, cùm re vera fuerit vera, & valida Communio, licèt ſine fructu propter obicem peccati. Hæc Lugo. Vnde contra id quod aſſerit Paſqualigus, hanc ſententiam tanquam probabilem admittit doctus, & amiciſſimus Pater Gobat *de iubilæo, cap.26. quæſt.69. numero* 177. ſic aſſerens: Etiam qui ſacrilegè communicat, ordinationi Pontificis Communionem requirentis ſatisfacit, eò quod Sacrilega quoque Communio ſit propriè dicta Communio. Et cenſet Diana *reſol.*17. poſt Boſſium, hanc doctrinam eſſe veram etiam tunc, cùm Pontifex dicit: Qui reuerenter, & deuotè communicauerint, &c. eò quod per ly reuerenter, intelligi poſſit reuerentia, & modeſtia exterior: per ly deuotè, attentio interior, quam ſufficienter habet is, qui ſumit Euchariſtiam intentione actuali, vel virtuali colendi Chriſtum, vel lucrandi Iubilæum, ſeu obediendi Eccleſiæ, vel Papæ. Hæc vtraque doctrina eſt, ob auctoritatem, & ob rationes à Boſſio allatas, probabilis. Sic ille, & iterum Ego: puto tamen ſententiam negatiuam eſſe probabiliorem.

Sup. hoc in Reſ.2. not. præteritæ, & in Reſ.4.§. vlt. & ſup. ex Reſ.44. quã-uis recitãter lege eius §. Nota hic, & melius & magis latè in Reſ. 43. vide eam per tot. & ſignanter à §. Sed ego.

Quæ hic eſt ſup. Reſ.52.

3. Notandum eſt tamen hîc, me olim docuiſſe quod ſi quis det alteri tempore Iubilæi eleemoſynam diſtribuendam, ſi iſte talis non diſtribuat, Indulgentiam non lucrabitur: Sed hanc ſententiam impugnat Paſqualigus *vbi ſuprà, quæſtione* 136. *numero* 3. qui poterat in ſui fauorem etiam adducere Gobat *de Iubilæo, capite* 30. *quæſtione* 80. *numero* 221. & Lezanam *in Summa, tomo* 3. *verb. Iubilæum, numero* 14. Sed ego ſententiæ negatiuæ, cui adhæſi, nunc etiam adhæreo, & me citato illam tenet Leandrus *vbi ſuprà, quæſtione* 49. Quintanadueñas, *numero* 12. & amantiſsimus Dominus meus Cardinalis de Lugo, *num.*112. vbi ſic aſſerit: Dubitatur circa eleemoſynam, an ſufficiat dare famulo, vt ipſe det pauperi; ſi tamen ipſe famulus poſtea non det. Affirmant aliqui; quia iam Dominus dedit ex parte ſua. Secus eſſe, ſi ſolum præcipiat Oeconomo, vt det: nam præcipere non eſt dare? Quare Oeconomo non dante, non dedit Dominus eleemoſynam. Veriùs tamen credo, in neutro caſu ſatisfieri; quia dare eſt transferre dominium: famulo autem non dante eleemoſynam, nondum eſt tranſlatum illius dominium in pauperem, imo ſemper poterit Dominus reuocare mandatum, quandiu non eſt data eleemoſyna: ergo nondum eſt tranſlatum dominium, niſi forte aliquis iam pro ipſo paupere acceptaſſet, tunc enim iam eſſet irreuocabilis donatio. Et ita videtur hanc partem tenere Corduba *de Indulgentia, quæſtione 26. dubio* 2. Vnde idem dicerem, ſi mitteretur eleemoſyna tempore Iubilæi ad pauperem diſtantem, ad quem non poſſet peruenire intra illam hebdomadam: tunc enim eleemoſyna non daretur intra tempus legitimum, cùm poſſet reuocari mandatum toto illo tempore, niſi aliquis, vt prædixi, pro paupere acceptaſſet. Ita ille: *qui num.*113. optimè docet, quod dans eleemoſynam ficto pauperi, lucraretur Iubilæum. Idem etiam tenet Quintanadueñas, *numero* 15. Gobat *numero* 222. Leandrus *quæſt.* 69. cum aliis.

4. Notandùm eſt etiam, Paſqualigum, *deciſione* 65. docere, quod ſi quis lucraturus Iubilæum, confiteatur, & antequam impleat opera iniuncta incidat in mortale, tenetur iterum confiteri. Sed ego contrarium docui, & nunc doceo; & me citato docet Leandrus *tom.1. tract.5. diſp.14. quæſt.79.* qui idem dicendum affirmat de eo, qui in confeſsione facta de aliquo peccato obliuiſcatur, aut ex cauſa inculpate peccatum aliquod in confeſsione omittitur. Et hæc omnia etiam docet Quintanadueñas *vbi ſuprà, cap.18. num.7.*

5. Nota etiam hîc Paſqualigum, *quæſt.77. num.4.* docere, non ſufficere communionem, quæ præcedat tempus Indulgentiæ. Sed debere eſſe communionem eiuſdem diei, in quo ſtatuta eſt Indulgentia. Quod ita accipi debet, vt ſi Indulgentia duret per plures dies, ſufficiat in aliquo ipſorum ſumpſiſſe Euchariſtiam. Si vero per vnicum diem, ſufficiat ſumere Euchariſtiam illo die, vel die præcedenti, ſi Indulgentia incipiat à primis Veſperis. Sed contrariam ſententiam tenet Cardinalis Lugo *vbi ſuprà, num.*93. ſic aſſerens: Aduerte tamen, hoc non procedere, quando

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

do plures Indulgentiæ eadem die diuerſis Eccleſiis conceſſæ ſunt iis, qui poſt confeſſionem, & communionem eas viſitauerint, & ibi orauerint: tunc enim vnica confeſſio, & communio ſufficit ad lucrandam vtramque Indulgentiam, vt notauit Turrianus *vbi ſuprà*, & Diana, *tom.4.tract.4. Miſcellan.reſol.*166. quia confeſſio & communio non videtur exigi directe, ſed præſuppoſitiue ad maiorem diſpoſitionem ſubiecti ad finem intentum. Vnde idem dicendum eſſet, licet ſecunda Indulgentia non eadem die, ſed ſequenti, vel intra debitam diſtantiam occurreret Ita Lugo; & poſt illum Gobat *loco citato.num.*181. cuius verba hæc ſunt: Idipſum dicendum eſſe, licet ſecunda Indulgentia non eadem die, ſed ſequenti, vel intra debitam diſtantiam occurreret, exiſtimat Lugo *loco citato* poſt Comitolum, *quæſt.*39. qui interrogatus, vtrum qui primo die Auguſti Sacramenta confeſſionis, & communionis ſuſceperant, nil plane cogitantes de Indulgentia, quæ omnibus confeſſis & communicatis proponebatur ad diem ſextum eiuſdem menſis, poſſent ſine noua confeſſione, communione lucrari illam Indulgentiam? Rotunde reſpondit poſſe, eam potiſsimum ob cauſam, quod illi, de quibus erat ſermo, verè potuerint dici, eſſe confeſsi, & communicati. Comitolum integre ſequitur Portel, *num.*5. Et quando duobus diebus immediatis ſunt duæ Indulgentiæ plenariæ, requirentes confeſsionem, & communionem, ſentit cum Comitolo, Turrianus *in ſel.diſput.* relatus à Diana, *part.*4. *tract.4. num.*166. non diſſentiente. Hæc Gobat; qui pro hac opinione citat etiam Eſcobar, quibus etiam adde me citato Quintanadueñam *vbi ſuprà*, *num.*9. & etiam me citato Lezanam, *in Summa, tom.*4. *verb.Indulgentiam, num.*15.

6. Et tandem nota Paſqualigum, *quæſt.*81. *num.*3. firmare, quod iniunctio communionis pro Iubilæo non afficiat pueros, ſed tantum eos, qui iam apti ſunt ad ſuſcipiendam Euchariſtiam: & proinde non eſſe opus commutatione. Ratio autem eſt quia prohibentur à iure, ſeu conſuetudine ſumere Euchariſtiam, & Pontifex id non ignorat; atque adeò conditio communionis quoad ipſos eſt impoſsibilis de iure. Ergo non cenſentur impoſita pro ipſis: nam conditio de iure impoſsibilis, etiam ſi apponatur, habetur pro non poſita *cap. Tua, & cap. Requiſiuiſti de Teſtament. & Clement.*1. *de Relig. domib.* Confirmatur. Cùm Pontifex ſciat pueros non poſſe ſumere Euchariſtiam, ſi etiam quòd ad ipſos iniungeret hanc conditionem, fruſtra iniungeret, quia obſtat ius, ne poſsit impleri.

7. Sed communis ſententia eſt in contrarium, quam ego * docui, & quam nouiſsimè tuetur Quintanadueñas *vbi ſuprà*, *num.*4. [No dixeron bien Fernandez, y Zanardo, que los niños incapaces de comulgar ſacramentalmente comulgaſſen eſpiritualmente (como ſi fueran capaces para eſta comunion no ſiendolo para aquella) A los tales auerſe eſta de comutar en otra obra pia eſpecifican Fauſto *de Iubilæo, lib.*4. *quæſt.*45. Lorenzo de ſancto Franciſco, *notatione* 8. y otros. Ni dixo bien Fr. Filipe de la Cruz, *tract.*1. §.11. *numero* 3. Que los niños no comulgando ganauan el Iubileo, ſi hazian las demas diligencias. Aduiertaſe para eſte, y otros Iubileos, y para el articulo de la muerte la dotrina, que con tanta autoridad, y razones prueba Iuan Sanchez, *Select. diſput.*26. Que à los niños en llegando al vſo de razon, ò años de diſcrecion aunque ſolos ſean ſiete, ſi ſaben diſtinguir los malo de lo bueno; y qual es pecado, ſe à de dar y deue la Euchariſtia, y que della es capaz, el que lo es de la confeſsion, y que mas capacidad ſe requiere para eſto, pol ſer mas dificiles de aprehender ſus actos de examen, dolor, propoſito, &c. que para à quella, que ſon mas faciles: que alli no ay pan, ſi no Chriſto, que ſe à da recibir en ayunas, y ſin pecado grande, confeſſandolo antes.] Ita ille. Ea verò, quæ in hac, & ſequenti Reſolutione obſeruabimus, dicta eſſe volo ad magis confirmandas aliquas opiniones à nobis alibi adductas, non quod exiſtimem opiniones Patris Paſqualigi viri docti, & amicisſimi, non eſſe ſatis probabiles.

Alibi in omnibus Reſ. deſignatis in omnibus annotationibus huius Reſ.

RESOL. LV.

In præterito Iubilæo, cum quis illud obtinuiſſet in prima hebdomada, incidit poſtea in caſus reſeruatos, & fuit in ſecunda hebdomada iterum à quodam Confeſſario abſolutus; quæſiuit à me dictus Confeſſarius, an peccauerit, & teneatur de errore admonere pœnitentem?

Et reſolutio huius caſus pendet ex illa quæſtione, an ſi quis priori hebdomada expleuit opera iniuncta in Iubilæo, & illud comparauit, poſſit in ſecunda hebdomada iterum lucrari, & à reſeruatis abſolui? Ex p. 2. tr. 17. & Miſc. 3. Reſ. 69.

§.1. RESpondi, eſſe maximam inter DD. difficultatem, an ſi quis priori hebdomada expleuit opera iniuncta in Iubilæo, & illud comparauit, poſsit in ſecunda hebdomada iterum lucrari, & à reſeruatis abſolui? Negantem ſententiam ſuſtinet Layman *in Theol. mor.lib.*5.*tract.*7. *cap.*8. *num.*9. Sanchez *in ſum. tom.*1.*lib.*4.*cap.*54 *num.*30. Suarez *de Relig.tom.*2. *lib.*6. *cap.*16.*num.vlt.* Bonacina *de Sacr.diſp.*5. *quæſt.*7.*punct* 5. §.3. *num.*17. Rodriquez *in ſum. tom.*4. *cap.*188. *num.*2. & nouiſsime Raphael de la Torre *tom.*1.*in* 2.2.*quæſ.*88. *art.*12.*diſp.*6. *num.*8. vbi ait. Annotandum eſt, falſam eſſe ſententiam exiſtimantem, quòd ſi quis in prima hebdomada factis omnibus diligentiis ad gratiam Iubilæi conſequendam, obtineat voti alicuius commutationem; ſi poſtea iterum voueat, poteſt ſequenti hebdomada, illius voti nouiter facti commutationem obtinere, ſi iterum faciat diligentiam ad conſequendam gratiam Iubilæi neceſſariam, falſa, inquam, eſt hæc poſitio, quia in forma Iubilæi expreſsè habetur, gratiam conſequendam eſſe, vna è duabus hebdomadibus diſiunctiuè; ait enim, qui prima hebdomada poſt publicationem, vel in ſequenti poſt illam.

Sup. hoc in Reſ. ſeq. & in prima poſt. ſeq. à lin. 4. & in tom. 1. tr. 3. Reſ. 160. §. Accedit. paulo poſt initium, à verſ. Ideoque, in to. 7. tr. 1. Reſ. 109 §. 2. curſim ad medium.

2. At contraria ſententia non falſa, vt ait Torres, ſed probabilis viſa eſt Bonacinæ, qui contrariam opinionem vocat tantùm probabiliorem: & illam abſolutè tuentur hi omnes, Iacobus de Graffis *in appendice ad ſuas dec. lib.*2. *cap.*5. *n* 23. Alphonſus de Vega *in ſum. tom.*2.*cap.*7.*caſ.*19. ex Societate Ieſu Henriquez *de Indulg. lib.*7. *cap.*11.*num.*1. *de pœnit.lib.*6. *cap.*16.*num.*3. & Reginaldus *in ſua praxi tom.*1. *lib.*8. *cap.*5. *ſect.*2. *num.*64. ex noſtra religione P. Molfeſius *in ſum.tom.*1. *tract.*7. *cap.*16. *num* 45. quia, vt ipſe ait, ſi propter opera indulgentia conceditur, & duabus vicibus quis adimplet opera in tempore præfixo, non eſt ratio conuincens, cur bis indulgentiam prædictam non lucretur. Deinde eſt valde probabile, indulgentiam tempore limitato conceſſam, modò in ea non limitetur, vt ſemel tantùm acquiratur, poſſe plus quàm ſemel comparari. Ergo, &c. Tertiò, quia verſamur in materia fauorabili, nulli pernicioſa; ergo latam interpretationem admittit. Quartò, abſolutio reſeruatorum poteſt ſæpiùs obtineri ante conſecutionem Iubilæi; ergo etiam poteſt obtineri obtento Iubilæo, ſi tamen non ſit tranſactum tempus Iubilæi.

3. Ad argumentum Raphaelis de la Torre & aliorum, reſpondetur ex mente noſtri Molfeſij, illam particulam diſiunctiuam reſpicere commoditatem ipſorum fidelium, vt qui non poſsit, vel nolit prima hebdomada opera adimplere, adimpleat in ſecunda. At non

ſequitur